

NIEUWS

MISBRUIK

Adriaenssens wil
nieuwe commissie

Kinderpsychiater Peter Adriaenssens werd vrijdag voor een tweede keer door de federale politie als getuige ondervraagd over de werking van de commissie seksueel misbruik in de Kerk, die hij tot vorige week leidde. 'Niemand van de commissie wordt iets verweten', zegt hij. Adriaenssens lijkt nu ook gewonnen te zijn voor een nieuwe commissie die zou werken onder het toezicht van een politieke begeleidingscommissie, bestaande uit Kamerleden die gespecialiseerd zijn in justitie en welzijnzorg. 'De vorige commissie was zonder parlementair debat begonnen. Door een stap opzij te zetten, kunnen we met een propere lei opnieuw beginnen en een nieuwe discussie aangaan zonder de passies van de teleurstellingen uit het verleden.' (yb)

JUSTITIE

Derde ontsnapte
gangster Brussels
justitiepaleis gevat

Oussama Trimini Langeri, de derde en laatste gangster die vorige zomer met hulp van twee gemaskerde en gewapende mannen uit het Brusselse justitiepaleis ontsnapte, is donderdag in Parijs opgepakt. Het Belgische gerecht vermoedde al enige tijd dat de man in Frankrijk verbleef en stuurde de voorbije dagen een rogatoire commissie naar Parijs. Nu Langeri is opgepakt, wordt hij eerst-daags aan België uitgeleverd. Langeri stond vorig jaar met twee kompanen terecht voor een gewelddadige homejacking in Londerzeel. De twee werden een goede maand later opgepakt, in Jette en Sint-Pieters-Leeuw. (belga)

TOERISME

Oostende krijgt
eerste 'urilift'

Oostende heeft gisteren op het Marie Joséplein de eerste 'urilift' - prijskaartje: 39.000 euro - in gebruik genomen. Het woord is een samentrekking van urinoir en lift en betekent zoveel als een toilet dat uit de grond oprijst en er weer in verdwijnt. 'We hebben veel last van wildplassen en mobiele urinoirs bieden niet voldoende resultaat', zegt burgemeester Jean Vandecasteele (SPA). 'Daarom komen er op drie plaatsen in het centrum zulke liften. Ze worden door de politie bediend en verrijzen 's nachts uit de grond. Overdag heeft het publiek er geen last van.' De stad Leuven heeft er al langer een, tegen wildplassende studenten. In Oostende is ze vooral voor de toeristen bedoeld. (belga)

BIJ 8 PROCENT VAN DE STERFGEVALLEN VAN KINDEREN

‘Laat mijn kind

© str new/reuters

Een arts die het leven van een kind beëindigt, staat met zijn rug tegen de muur. 'Je kan je niet inbeelden wat dat met je doet. Je blijft het meedragen', zegt kinderarts Gerlant Van Berlaer van het UZ Brussel.

VALERIE DROEVEN

Kinder- en spoedarts Gerlant Van Berlaer weet wat het is om het leven van een ongeneeslijk ziek kind te beëindigen. 'Als je er hebt voorgestaan, weet je dat het elke keer voor de rest van je leven in je kleren hangt.' In achttien maanden tijd werd bij dertien sterfgevallen van kinderen een middel toegediend om het leven van dat kind te beëindigen, zegt een studie van de VUB en UGent (zie hiernaast). 'Dat lijkt weinig, maar eigenlijk is het veel.' Van Berlaer werkte nog op de spoeddienst van een ziekenhuis in Maastricht toen er een jongen werd binnengebracht die een hartstilstand had gekregen. 'Die

Dokter Gerlant Van Berlaer. © hrb

jongen was een jaar of vijftien. Hij had kanker en was al drie keer hervallen', zegt Van Berlaer. 'Acht jaar al leefde hij met de ziekte. Hij woog nog 24 kilogram. Hij braakte dagelijks, had last van pijnlijke

stuipen en was vreselijk uitgemergeld. Er was geen kans meer dat hij zou genezen. De dokter hadden hem opgeven.' Van Berlaer reanimeerde de jongen. 'Zijn zusje van veertien nam me apart. 'Dat is wat mijn broer nu echt nooit heeft gewild', zei ze. 'Hij heeft genoeg afgezien, dokter. Kunt u hem niet laten gaan?' Even wordt het stil aan de andere kant van de lijn. Van Berlaer excuuseert zich. Hij heeft het nog altijd moeilijk als hij het verhaal vertelt. 'Je kan je niet inbeelden wat het met je doet als een kind van veertien je die vraag stelt. Het gaat helemaal in tegen de filosofie van een kinderarts.' Nadat ook de ouders hem dezelf-

de vraag hadden gesteld, belde Van Berlaer zijn collega's op. 'Als je echt iets voor die jongen wilt betekenen, zei de behandelende arts, moet je hem pijnloos laten gaan.' Dat is wat ik heb gedaan. Zijn ouders hebben me achteraf omhelsd. Ze waren zo blij dat het gedaan was, die lijdensweg. Ik vertelde de moeder dat het voor mij heel moeilijk was. 'Iemand moest het toch doen', zei ze.' Het is iets wat hij nooit zal vergeten, zegt Van Berlaer. 'Geen enkele dokter die zo'n vraag krijgt, lacht die zomaar weg. Je draagt het je hele carrière met je mee.' Wat in Nederland kan, is niet mogelijk in België. 'Als je in België met zo'n vraag wordt geconfronteerd, moet je je zorgen maken om niet vervolgd te worden. Collega's met wie je het geval wil bespreken, waarschuwen je voor advocaten. Je bent meer met randingen bezig dan met je patiënt en zijn lijden. In Nederland zaten de collega's die ik toen opbelde, ook heel verveeld met de situatie — het is niet aangenaam om zo'n beslissing te moeten nemen —, maar zij konden het wel openlijk hebben over wat echt het beste was voor die jongen.'

‘Hij heeft genoeg afgezien, dokter, kan je hem niet laten gaan’, vroeg zijn zusje van veertien

Ook in België krijgt Van Berlaer ouders over de vloer met dezelfde vraag. 'Omdat we het ziekenhuis van de VUB zijn, verwachten heel wat ouders dat ze open met ons over levensbeëindiging kunnen praten. Ze gaan ervan uit dat we op dat gebied aan de kar willen duwen. We kunnen er over praten, ja, en we kunnen iets doen. Maar niet altijd wat nodig is. Want dat is illegaal.' 'Als je hen dat zegt, zullen twee op de honderd ouders dat begrijpen. De rest wil gewoon dat hun kind niet langer afziet. Ze zijn niet bezig met wat wettelijk is en wat niet. Die ouders zijn een berg overgestoken voor ze die vraag konden stellen. Ze vragen je een einde te maken aan het leven van hun kind, dat is echt de allerlaatste vraag die je een dokter stelt.' Van Berlaer vindt het noodzakelijk dat de komende regering zich buigt over het probleem. 'In het belang van het kind en de hele familie is een goede regeling echt nodig', vindt Van Berlaer. 'Het is echt niet zo dat een wettelijk kader een opening geeft voor misbruiken. Er is geen enkele dokter en geen enkele ouder die in zo'n situatie over één nacht ijs gaat. Er gaan een pak besprekingen aan vooraf. Dat zijn heel moeilijke besprekingen, die psychologisch erg zwaar zijn.'